

SEMNIFFICAȚIA ISTORICĂ A REVOLUȚIEI DE ELIBERARE SOCIALĂ ȘI NAȚIONALĂ, ANTIFASCISTĂ ȘI ANTIIMPERIALISTĂ DIN ROMÂNIA

GHEORGHE PIRVULESCU

Cea de-a 43-a aniversare a victoriei revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă are loc într-o atmosferă de muncă eroică, de puternică angajare patriotică, revoluționară, pentru îndeplinirea cu succes a hotărîrilor Congresului al XIII-lea și întimpinarea Conferinței Naționale, sub semnul unității strinse, de neclinit, a întregului popor în jurul partidului, al secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Zia de 23 August 1944, această memorabilă pagină din istoria noastră națională, a pus puternic în lumină creșterea influenței politice a Partidului Comunist Român în rindul maselor largi populare, capacitatea să de a mobiliza și uni poporul, de a-l conduce spre victoria revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă. Subliniind importanța istorică crucială a revoluției declanșate în august 1944, ca generatoare a celor mai profunde mutații în dezvoltarea progresivă a poporului român, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, arăta că ea „*a pus capăt pentru totdeauna dictaturii militaro-fasciste, dar și dominației imperialiste și a deschis calea marilor transformări revoluționare din patria noastră, a trecerii puterii politice în mîinile clasei muncitoare în alianță cu fărâimea, intelectualitatea și celelalte forțe progresiste, a transformării poporului nostru într-un popor stăpîn pe destinele sale, constructor conștient al socialismului, făuritor liber al propriului său viitor comunist*”.

În revoluția victorioasă din august 1944 și în amplele orizonturi pe care le-a lumenat se încorporează secole de jertfe, ale tuturor generațiilor care au edificat istoria românilor. Aci își găsesc întruchiparea mariile bătălii pentru dreptatea socială și națională, pentru independența și suveranitatea patriei. În ampla luptă din augustul fierbinte al lui 1944 se încorporează cu vigoare revoluțiile de la 1784, 1821 și 1848, Unirea din 1859, cucerirea independenței depline a țării din 1877, desăvîrșirea statului național unitar român în 1918. Acestei perioade de puternice frămîntări revoluționare îi corespunde afirmarea viguroasă pe scena politică a țării a celei mai înaintate forțe sociale din societatea românească, clasa muncitoare, căreia i-a revenit înalța misiune istorică de unire a tuturor forțelor înaintate ale societății românești pentru înfăptuirea marilor năzuințe ale poporului român.

Constituirea în anul 1893 a partidului politic al proletariatului român a reprezentat un moment semnificativ în organizarea politică a clasei muncitoare, în amplificarea luptei poporului român pentru înfăptuirea marilor deziderate naționale.

Partidul Comunist Român, făcut în mai 1921, continuatorul nemijlocit al mișcării revoluționare socialiste, al partidului clasei muncitoare, creat în 1893, a ridicat pe un plan superior, în noile condiții ale dezvoltării României, lupta

Momentul „23 August 1944” reflectat în Muzeul de Istorie al R. S. România

de eliberare socială și națională, și-a asumat înalta misiune istorică de a apăra interesele naționale, independența și suveranitatea țării, lichidarea asupririi și exploatarii, realizarea dreptății sociale și naționale, socialismul și comunismul în România. Partidul Comunist Român s-a afirmat încă de la începutul existenței sale ca stegar al intereselor fundamentale ale poporului român. El a militat neobosit pentru continua consolidare a statului național unitar, a mobilizat masele la luptă pentru desființarea oricărei exploatarii și asupririri, la făurirea unui nou edificiu social. În acest spirit, partidul a condus eroicele lupte ale muncitorilor ceferiști, petroliști, metalurgiști, textilisti din anii 1929 – 1933, conferind acestora o puternică semnificație internațională, înscriindu-se printre primele mari acțiuni ale proletariatului european după instaurarea, în ianuarie 1933, a fascismului în Germania.

În deceniul al patrulea, cind fascismul și revizionismul deveniseră un pericol real pentru România, Partidul Comunist Român s-a adresat forțelor democratice și progresiste arătând gravele primejdii care planau asupra țării. Acum, Partidul Co-

munist Român și-a legat mai strins activitatea de detasamentele de bază ale clasei muncitoare, și-a întărit rindurile cu numeroși muncitori. Partidul nostru comunista a avut un rol deosebit în mobilierea maselor la luptă împotriva pericolului războiului și a revansismului german, creind, în iunie 1933, Comitetul Național Antifascist, în cadrul căruia s-a relevat activitatea dinamică, pilduitoare a tinărului militant comunista Nicolae Ceaușescu, care a acționat pentru unirea într-un larg front a forțelor democratice progresiste, pentru apărarea intereselor fundamentale ale poporului român.

În filele de aur ale istoriei patriei noastre rămîn incrustate imaginile de un fierbințe patriotism ale marii demonstrații patriotice antifasciste și antirăzboinice de la 1 Mai 1939, în organizarea căreia un rol hotărîtor l-au avut tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu.

Dind dovedă de o înaltă responsabilitate revoluționară, Partidul Comunist Român, în anii 1940 – 1944, a organizat lupta împotriva regimului de dictatură militară fascistă, a războiului hitlerist, a militat pentru libertatea și independența patriei, pentru participarea poporului ro-

Congresul al IX-lea al P.C.R., iulie 1965, ilustrat în Muzeul Județean Covasna din Sf. Gheorghe

mân la zdrobirea Germaniei naziste și transformarea revoluționară a societății românești.

Determinată de cerințele obiective ale progresului societății românești în perioada interbelică, revoluția a izbucnit în imprejurările specifice ale luptei întregului popor pentru răsturnarea dictaturii antonesciene, scoaterea țării din războiul hitlerist în care fusese aruncată, împotriva voinței și intereselor sale, de către Germania fascistă, eliberarea țării de sub dominația imperialistă. Partidul Comunist Român a definit cu claritate obiectivele acestei lupte în numeroase documente, începînd cu Platforma-program din 6 septembrie 1944, și a acționat cu înaltă responsabilitate revoluționară, patriotică, pentru unirea tuturor forțelor populare patriotice naționale în vederea înfăptuirii lor.

Vigoarea și fermitatea cu care întregul popor s-a ridicat la luptă și a asigurat istorica izbindă a revoluției de eliberare socială și națională, demonstrează că August 1944 a reprezentat un energetic și determinant act de voință al întregii noastre națiuni. Înind seama de largă participare a forțelor populare la insurecția

armată, și în primul rînd a clasei muncitore, condusă de partidul comunist, de faptul că a fost răsturnat regimul politic al dictaturii militaro-fasciste și a lichidat dependența de orice imperialism, insurecția din August 1944 a marcat începutul revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, care a dus la cucerirea independenței patriei, la transformarea revoluționară, socialistă a României. Masele populare și-au dobîndit cu arma în mînă dreptul la libertate și neaflinare, dreptul de a fi deplin stăpîne pe bogățiile țării, de a și făuri destinele potrivit proprietelor aspirației și posibilitatea de a edifica pe pămîntul patriei cea mai înaintată orînduire-socială, orînduirea socialistă și comunistă.

Marele eveniment din August 1944 a marcat, totodată, începutul unui amplu și profund proces de transformare a structurilor sociale și politice. Masele populare, sub conducerea P.C.R., bucurîndu-se de drepturi și libertăți publice cum nu au seseră pînă atunci, și-au croit drum larg pe arena politică a țării, în care se desfășura un proces de continuu modificare a raportului forțelor de clasă.

Reflectarea în Muzeul Județean Arad a rolului Partidului Comunist Român în opera de lăsare a societății sociale multilateral dezvoltate

Hotărirea marelor muncitoare de a merge mai departe pe calca unor importante transformări politice și sociale, capacitatea partidului comunist de a stimula și crește energiile revoluționare ale națiunii au făcut ca din mișcarea antifascistă a întregului popor să se dezvolte nemijlocit revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă declanșată în august 1944.

Forța politică fundamentală infăptuitoare a mărețului act de suveranitate și independență a României din August 1944, Partidul Comunist Român a reliefat coordonatele esențiale ale statutului internațional al țării. Poporul român a fost chemat la luptă împotriva Germaniei hitleriste, pentru apărarea intereselor viatale ale națiunii, independența și suveranitatea, eliberarea țării de sub ocupația străină, infăptuirea unui regim de drepturi și libertăți publice.

Angajarea României, alături de Uniunea Sovietică și celelalte forțe ale Națiunilor Unite, în războiul antifascist, într-un moment cind soarta acestuia nu era încă decisă, cind Germania nazistă

era deținute de a fi invină, a dat o puternică lovitură planurilor strategice naziste, a dus la prăbușirea întregului front din Balcani, deschizând larg căea înaintării rapide a armatelor sovietice și zdrențirii dispozitivului militar al Germaniei în această parte a Europei, a contribuit în mod substanțial la scurtarea duratei războiului cu circa 200 de zile. Prin efectivele militare pe care le-a avut pe front și prin forțele materiale și umane mobilitate pentru susținerea războiului antifascist, România a ocupat locul al patrulea în rîndul țărilor care au contribuit la infringerea Germaniei hitleriste.

Perioada primelor luni de după 23 August 1944 a consemnat înalte pilde de eroism și abnegație revoluționară date de muncitorii, de țărani, de intelectuali progresistă și de alte pătuți de oameni ai muncii pentru dezvoltarea consecvent democratică a țării și cucerirea puterii politice. Forțele democratice, revoluționare considerau insurecția doar începutul luptei pentru infăptuirea unor adinci prefaceri sociale care să lichideze stările de lucruri perimate și să ducă la

făurirea unei noi orînduirî sociale, cea socialistă.

Sub conducerea Partidului Comunist Român și cu sprijinul clasei muncitoare, țărânimica a pășit la ocuparea și împărțirea pămînturilor moșierești; masele populare în frunte cu muncitorii au luat cu asalt primăriile și prefecturile, impunind la conducerea acestora pe reprezentanții lor autentici.

În decursul unor ample bătălii revoluționare, la 6 martie 1945, a fost înstaurat, sub presiunea unor impresionaute demonstrații politice de masă, primul guvern democratic, cu pronunțat caracter muncitoresc țărânesc, expresie a colaborării largi a forțelor care se pronunțau pentru adinci transformări revoluționare, sociale și politice.

În această perioadă s-au adoptat, de asemenea, măsuri hotărîte împotriva politicii cercurilor reaționare care încercau să arunce greutățile economice pe umerii maselor largi populare, s-au organizat comitete muncitoresc și s-a introdus controlul clasei muncitoare asupra întreprinderilor, s-a acționat ferm pentru refacerea economiei naționale, în consens cu hotărîrile Conferinței Naționale a P.C.R. din octombrie 1945, s-a dezvoltat colaborarea forțelor democratice și izolarea forțelor reaționare ale burgheziei.

Victoria obținută în alegerile parlamentare ce au avut loc la 19 noiembrie 1946 a oglindit schimbarea raportului de forțe, izolând pe plan politic forțele de bază ale reaționii și dind expresie aderanții maselor largi populare la politica de transformare democratică, revoluționară a țării promovată de Partidul Comunist Român.

Ingustarea continuă a bazei de masă, izolare și eliminarea din guvern a ultimilor reprezentanți ai burgheziei au făcut posibilă preluarea de către clasa munc-

toare și aliații săi a puterii depline în stat, abolirea monarhiei și proclamarea Republicii la 30 Decembrie 1947. Preluarea întregii puteri politice de către clasa muncitoare a pus în față acesteia și a partidului ei revoluționar sarcina elaborării unei politici unitare, care să corespundă condițiilor concret istorice din România, să ofere soluții complexe problemelor economice, sociale, politice, culturale și organizatorice generate de împloarea procesului de transformare socialistă a țării.

Pe drumul mereu ascendent deschis de revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă se detașază cu strălucire luminosul arc de timp al celor mai grandioase realizări din îndelungată și glorioasa istorie a poporului nostru, inaugurat de Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român. Pentru fiecare dintre noi, perioada deschisă de Congresul al IX-lea al partidului, cunoscută acum în istorie ca **Epoca Nicolae Ceaușescu**, înseamnă progrese grandioase în dezvoltarea României pe calea socialismului, perioada cea mai bogată în împliniri din întreaga noastră istorie.

În cei 43 de ani care au trecut de la victoria revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, România a devenit o țară industrială-agrară, cu o industrie modernă, cu o agricultură socialistă în plin progres, cu un nivel de civilizație materială și spirituală tot mai ridicat.

Astăzi, la glorioasa aniversare a mijilor sărbători naționale a poporului român, gindurile noastre de nețârmurită dragoste și aleasă prețuire se îndreaptă cu recunoștință către marele fiu al țării, care conduce destinele patriei spre culmile înalte ale civilizației comuniste, secretarul general al partidului, președintele Republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu.